

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. N. P., 2/ Dr. A. P.**, oboch bývajúcich v B., zastúpených JUDr. J. H., advokátom v B., proti žalovanému **U.**, so sídlom v B., o zaplatenie **74,59 €** (2 247 Sk) **s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 19 C 84/2004, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. novembra 2008 sp. zn. 2 Co 321/07, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV (súd prvého stupňa) rozsudkom z 22. februára 2007 č.k. 19 C 84/2004 - 88 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 1 821,21 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania zo sumy 978,48 Sk od 7.7.2001 až do zaplatenia a zo sumy 842,56 Sk od 6.6.2002 až do zaplatenia, ďalej trovy konania v sume 3 100 Sk na účet právneho zástupcu žalobcov; v časti o zaplatenie sumy 425,79 Sk konanie zastavil.

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 26. novembra 2008 sp. zn. 2 Co 321/07 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v napadnutej časti tak, že žalobu zamietol. Žalobcom 1/ a 2/ uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania 500 Sk.

Zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu napadli dovolaním žalobcovia 1/ a 2/, ktorí svoj mimoriadny opravný prostriedok odôvodnili tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žiadali, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec a vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v § 237 a § 238 O.s.p.

Ustanovenie § 237 O.s.p. vyjadruje zámer, aby v prípade výskytu mimoriadne závažných procesných väd bolo dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu. O vadu takejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie vylúčené.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania z dôvodu uvedeného v dovolaní, ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Žiadna z týchto väd však nebola v dovolaní tvrdená a ani nevyšla najavo v dovolacom konaní.

Dovolateľmi namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je činnosť súdu, pri ktorej podľa skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie, samo nesprávne právne posúdenie veci ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia, lebo súd pri právnom posudzovaní veci neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona a ani procesné právo účastníka.

Odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. V § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. sú takto vymedzené znaky rozsudkov, pri danosti ktorých zákonodarca (bez ohľadu na povahu prejednávanej veci alebo predmetu konania) vyjadril svoj zámer, aby určité rozsudky bolo možné napadnúť dovolaním.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcim trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Zo zvoleného legislatívno-technického riešenia (systematického zoradenia príslušných úprav) je nutné vyvodit', že ustanovenia § 238 ods. 4 a 5 O.s.p. (vymedzujúce prípady, kedy dovolanie prípustné nie je) majú vo vzťahu k jeho predchádzajúcim odsekom povahu osobitnej úpravy a obsahujú výnimky z tých predošlých ustanovení, teda určujú, kedy sa skoršie ustanovenia neuplatnia. Zákonodarca takouto úpravou vyjadril zámer (sledoval), aby určité rozhodnutia (so zreteľom na povahu prejednávanej veci, resp. vzhľadom na určité osobitosti predmetu konania) neboli v dovolacom konaní meritórne prejednávané (t. j. dovolanie proti nim nebolo prípustné). Ustanovenie § 238 ods. 4 O.s.p. tak vylučuje prípustnosť dovolania proti vymedzeným rozsudkom vydaným vo veciach upravených zákonom č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V § 238 ods. 5 O.s.p. zasa zákonodarca vyslovuje neprípustnosť dovolania proti rozsudkom vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení limitovanom už uvedenou hranicou (výškou). V tých prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 238 ods. 4, resp. § 238 ods. 5 O.s.p., zo zákona je teda vylúčená prípustnosť dovolania, i keby smerovalo proti rozsudkom uvedeným § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

Neprípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 5 O.s.p. sa vzťahuje v zmysle § 372i ods. 7 O.s.p. iba na konania, v ktorých súd rozhodol po nadobudnutí účinnosti zákona č. 353/2003 Z. z., t.j. po 1. septembri 2003, čo je aj daný prípad.

V prejednávanej veci žalobcovia 1./2/ od žalovaného požadovali peňažné plnenie 2 247 Sk (čo teraz predstavuje 74,59 €) s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom z 22. februára 2007 č.k. 19 C 84/2004 - 88 konanie v časti o zaplatenie sumy 425,79 Sk zastavil a zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 1 821,21 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania zo sumy 978,48 Sk od 7.7.2001 až do zaplatenia a zo sumy 842,56 Sk od 6.6.2002 až do zaplatenia. Rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním len žalovaný. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, ktorý je napadnutý dovolaním žalobcov, rozhodoval o uvedenom odvolaní žalovaného – len vo vzťahu k nim napadnutému (vyhovujúcemu) výroku prvostupňového rozsudku. Odvolací súd teda v danom prípade vo veci samej rozhodol o peňažnom plnení 1 821,21 Sk (čo teraz predstavuje 60,45 €) s príslušenstvom. So zreteľom na ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. bolo potrebné vyriešiť otázku, či prípustnosť dovolania nie je vylúčená výškou peňažného plnenia, o ktorej bolo rozhodnuté odvolacím súdom (treba zopakovať, že na príslušenstvo istiny, o ktorej rozhodoval odvolací súd, sa pritom neprihliada).

Výška minimálnej mzdy v deň podania žaloby (1. apríla 2003) predstavovala 5570 Sk (§ 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 514/2002 Z.z.), jej trojnásobok 16 710 Sk (čo teraz predstavuje 554,67 €). Dovolanie žalobcov teda smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy (60,45 € < 554,67 €). Na danú vec sa vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z., ktoré prípustnosť dovolania vylučuje aj v prípade zmeňujúceho rozsudku; prípustnosť dovolania nie je preto možno z § 238 ods. 1 O.s.p., na ktoré ustanovenie poukazovali žalobcovia, vyvodit'.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov dospel k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalobcov procesne neprípustné.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobcov 1/, 2/ smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, dovolací súd odmietol dovolanie podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní (procesne) úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta